

Support to the people of Ukraine
Kleivveien 73
8533 Bogen i Ofoten

6. desember 2020

Til den norske Regjering

Norske folks anerkjennelse av Holodomor som folkemord

Vi håper den norske Regjering kan ta denne utfordringen og bringe denne saken til:
“Anerkjennelse av Holodomor som folkemord”.

Det finnes ingen juridiske vedtak som hindrer et politisk vedtak for dette, selv om konvensjonen om folkemord ble vedtatt før Holodomor. Hvis dere er positive til dette, stiller vi selvfølgelig opp til en dialog med dere i forkant. Her er land som allerede har gjort dette vedtaket: <https://s2pu.com/index.php/en/holodomor/confirmations>

Vi viser spesielt til De forente nasjoner Felles uttalelse fra FNs delegasjoner av 07.11.2003:

Den store hungersnøden i 1932–1933 i Ukraina (Holodomor), som tok fra 7 millioner til 10 millioner uskyldige liv og ble en nasjonal tragedie for det ukrainske folket. For å hedre syttiårsdagen for den ukrainske tragedien, minnes vi også minnet om millioner av russere, kazakere og representanter for andre nasjonaliteter som døde av sult i Volga-elven, Nord-Kaukasus, Kasakhstan og i andre deler av det tidligere Sovjetunionen, som et resultat av borgerkrig og tvungen kollektivisering, og etterlot dype arr i fremtidige generasjoners bevissthet.

her:

<https://holodomormuseum.org.ua/en/recognition-of-holodomor-as-genocide-in-the-world/>

Hvis ikke tiden er riktig nå vil det vanskelig finnes et bedre tidspunkt for å anerkjenne en av de mest tragiske hendelser i menneskehetens historie - HOLODOMOR som folkemord. Vi

oppfordrer de sentrale politiske parti til å gå først og at vi samles til det beste for vår historie og vår framtid.

HOLODOMOR - et av verdens grusomste folkemord Ukraina i 1932-1933.

For vårt frihetselskende folk viser vi også hva som er mest verdifullt for oss; fred og frihet. Vi gjør dette for å oppmuntre folket i nasjonen vår og alle nasjoner til å ikke glemme historien. Minnet kan være et lys som lyser opp menneskehetens vei fremover og inn i framtiden.

Mer sjeldne er historien om begivenhetene så tragiske og enestående at vi vet i våre hjerter at vi aldri må glemme dem. De hjelper oss med å gjøre sorg til overbevisning, slik at vi aldri glemmer de vanskelige leksjonene. Kommende generasjoner må ikke glemme den morderiske og umenneskelige volden mot Ukraina og folkemordet Holodomor under det sovjetiske regimet. Til nå har 19 nasjoner anerkjent Holodomor som folkemord. I en fellesuttalelse fra De forente nasjoner (FN), signert av 25 stater i 2003, ble dødstallet satt til mellom 7 og 10 millioner.¹

Konvensjon om forhindring og avstraffelse av forbrytelsen folkemord (engelsk: Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide) er en FN-konvensjon vedtatt av FNs generalforsamling i desember 1948. Konvensjonen trådte i kraft i januar 1951. Alle signatarstater pålegges å forhindre og straffe folkemord i krig og fredstid. 137 stater har til nå undertegnet konvensjonen. Raphael Lemkin, en juridisk ekspert fra Lviv, Ukraina var mannen som definerte begrepet "genocide - folkemord" for FNs folkemordskonvensjon². Han brukte Holodomor i Ukraina som utgangspunkt og beskrev fire presise trinn i det ukrainske folkemordet: ødelegge intelligentsia (hjernen), slukke den ukrainske uavhengige kirken og prestskapet (sjelen), utrydde de uavhengige bønderne (den nasjonale ånden og kulturen), og flytte inn i en ikke-ukrainsk befolkning for å forringe sammenhengen til den

¹ [«Joint statement by the delegations of Azerbaijan, Bangladesh, Belarus, Benin, Bosnia and Herzegovina, Canada, Egypt, Georgia, Guatemala, Jamaica, Kazakhstan, Mongolia, Nauru, Pakistan, Qatar, the Republic of Moldova, the Russian Federation, Saudi Arabia, the Sudan, the Syrian Arab Republic, Tajikistan, Timor-Leste, Ukraine, the United Arab Emirates and the United States of America on the seventieth anniversary of the Great Famine of 1932–1933 in Ukraine \(Holodomor\) to the United Nations addressed to the Secretary-General» \(PDF\)](#)

²

<https://s2pu.com/index.php/en/holodomor/confirmations/78-declaration-on-international-recognition-of-holodomor-as-genocide-1>

ukrainske befolkningen. Det amerikanske senatets resolusjon 202, 18. april 2004. Det amerikanske senatet vedtok resolusjonen som erkjente at "den menneskeskapte ukrainske hungersnøden 1932-33 var en folkemord som definert av FNs folkemordskonvensjon".

Holodomor var enestående i historien. Millioner av ukrainere ble dømt av Josef Stalin til å dø av sult. I flere tiår ble denne tragiske massakren nektet sin rettmessige plass i historien. Også vår nasjon har ikke klart å anerkjenne og svare på den brutaliteten, en feil som vi enda i dag fortsetter å opprettholde.

At det ble begått folkemord i Ukraina i 1932-1933 bekreftes av:

- 1) 3456 fant og avklassifiserte dokumenter fra regjeringen og kommunistpartiet, inkludert dokumenter signert av J. V. Stalin;
- 2) 3186 bøker med dødsregistrering fra 1932–1933, som bekrefter massivt tap av befolkning fra menneskapt sult;
- 3) 1730 vitnesbyrd fra vitner og ofre for kriminelle handlinger fra det totalitære regimet;
- 4) 857 massegraver der ofrene for folkemord ble gravlagt;
- 5) 735 bosetninger, kollektive gårder, landsbyråd og regioner i Ukraina, der myndighetene innførte regimet med "svarte tavler";
- 6) 400 funnet og avklassifiserte dokumenter fra SSU State Archive som bekreftet at myndighetene organiserte menneskapt sult;
- 7) arkivdokumenter fra utenlandske staters diplomatiske oppdrag;
- 8) arkivdokumenter som vitner om massemigrasjon av etniske russere i Ukraina;
- 9) fotografier av de tragiske hendelsene i Holodomor.

Den århundrelange ukrainske kampen for frihet har blomstret i vår egen tid, og vi ser det i ansiktene til de unge i Ukraina som en reise dit. Det er en ny dag for Ukraina, og det ukrainske folket har gått mot frihet i lang tid. Deres lidenskap for frihet og selvbestemmelse minner meg om Norges kamp for uavhengighet og frihet i 1940-1945. Det er en lidenskap som brenner glødende. Vi har sett det gjentatte ganger de siste årene i den oransje revolusjonen og igjen på Euromaidan. Du kan ikke erobre ånden til et folk som nekter å knele. Og dette er Ukrainas ånd.

En anerkjennelse av Holodomor som folkemord er ikke bare en faglig historisk anerkjennelse, men det er også en politisk anerkjennelse som er nødvendig med historisk tilbakeblikk for å unngå folkemord i framtiden. Dette var oppe i Stortinget til behandling i 2008 og det endte slik vi vurderer det med en et nedverdiggende vedtak.

En norsk anerkjennelse av Holodomor som folkemord varsler fremtidige generasjoner om kostnadene for frihet og kampen for det, og mot å la undertrykkende regimer herske over ethvert folk. Verdien av en slik anerkjennelse skal ikke undervurderes. Det minner oss om vår egen historie. Det hjelper oss med å utdanne og informere generasjoner som kommer. Og det fungerer som en daglig påminnelse om de foraktelige handlingene til totalitære regimer som til slutt kollapser under vekten av deres egen moralske korrupsjon.

Norge hadde dette opp til behandling i Stortinget i 2008, men ble avvist av daværende utenriksminister som begrunnet dette i at det var et juridisk spørsmål. Vi mener at anerkjennelse av folkemord ikke handler om jus, men det handler om politisk vilje til å gjøre noe. Professor i statsvitenskap James Mace uttalte at Holodomor var folkemord. I sin artikkel fra 1986 "Den menneskeskapte sulten i 1933 i Sovjet-Ukraina" skriver Mace: For ukrainerne må hungersnøden forstås som den mest forferdelige delen av en konsekvent politikk mot dem: ødeleggelsen av deres kulturelle og åndelige elite som begynte med rettssaken mot Union for Liberation of Ukraine, ødeleggelsen av den offisielle ukraineren fløyen til kommunistpartiet, og ødeleggelsen av deres sosiale grunnlag på landsbygda. Mot dem ser det ut til at sulten er designet som en del av en kampanje for å ødelegge dem som en politisk faktor og som en sosial organisme.

Det finnes etter vår og 19 nasjoners mening ingen grunner til å ikke anerkjenne Holodomor som folkemord, men mange grunner til å anerkjenne Holodomor som folkemord.

Vår nasjon svarte på den brutaliteten ved at vår gode statsmann Johan Ludwig Mowinckel (22. oktober 1870 - 30. september 1943) den 29. september 1933 innledet diskusjoner om sult i Ukraina på et møte i Council of the League of Nations. Historikere hevder at Mowinckel tryglet i møtet om å handle, og at han tok ordet fire ganger for å overbevise Folkeforbundets medlemmer. Resultatet ble at fire stemte ja, også Norge blant dem, men

det var ikke nok mot ti nei-stemmer. Rådet sendte saken til Den internasjonale Røde Korskomiteen. Men Moskva avviste den foreslåtte hjelpen til det sultende folket.

En anerkjennelse av Holodomor som folkemord vil også være til ære og til minne om vår gode statsmann Johan Ludwig Mowinckel og i FN's første generalsekretær Trygve Lie.

Derfor oppfordrer vi våre sentrale politikere på det sterkeste til å anerkjenne folkemordet Holodomor: å minnes og ære edel offer og møte det onde som mennesket har gjort; for å sikre at det ikke vil skje igjen, og at de som kommer etter oss aldri, aldri vil glemme.

Kommende generasjoner må ikke glemme den morderiske og umenneskelige volden mot Ukrainas folkemord i Holodomor under det sovjetiske regimet.

Holodomor var enestående i historien. Millioner av ukrainere av alle tilståelser ble dømt av Josef Stalin til å dø av sult i hendene på en brutal og undertrykkende sovjetregjering. I flere tiår har denne dype massakren nektet sin rettmessige plass i historien vår.

Frank Hordijk skriver i sin Mastergradsoppgaver i dokumentasjonsvitenskap "Mapping the Holodomor Complex": "Mangelen på kunnskap om ukrainsk historie i den vestlige verden (som oppgitt av Solzhenitsyn) spesielt angående hungersnød og Ukraina under nazistenes invasjon i 1941 og Holocaust gjør det enda vanskeligere for arrangementet å manifestere seg i offentlig bevissthet. Selv kunnskap om det moderne Ukraina er meget begrenset i den vestlige verden."

<https://s2pu.com/index.php/en/holodomor/102-kunnskap-om-holodomor>

Derfor oppfordrer vi våre folkevalgte kvinner og menn til å få mer kunnskap om dette grusomme folkemordet og anerkjenne Holodomor som folkemord: å minnes og ære edel offer og møte det onde som mennesket har gjort; for å sikre at det ikke vil skje igjen, og at de som kommer etter oss aldri, aldri vil glemme.

Vi inviterer norske politikere til å delta på vår studiereise etter korona-tiden til "The National Museum Memorial to Holodomor Victims" og vi inviterer også som nevnt over til dialog med oss om Holodomor.

Vi ser fram til å høre fra dere.

Med hilsen

Support to the people of Ukraine

Olga Samarska

Knut Carlsen

Alina Shapovalova

Per-Kåre Holdal

Iryna Drosik

Vidar Solberg

Oksana Huk

Vedlegg:

Mer informasjon om Holodomor på s2pu.com <https://s2pu.com/index.php/en/holodomor>

Elementene i folkemordets forbrytelse

Døden fra sult av millioner av ukrainske bønder så vel som hundretusener av bønder fra Kuban ble forårsaket av følgende handlinger fra Sovjetunionens parti-sovjet-økonomiske ledelse:

1. Den bevisste tvungne innføringen av en urealistisk kornrekvisisjonskvote fra høsten 1932, til tross for protester fra ukrainske ledere (Sak 10);
2. Gjennomgangen av den sentrale eksekutivkomiteen og Rådet for folkekommissærer i Sovjetunionen [Sovnarkom] av resolusjonen "Om beskyttelse av statlige foretakere, kolkhozene og kooperativs eiendom, og konsolidering av sosialistisk eiendom" ("De 5 ørene av kornloven") (Item 11);
3. Direktivet vedtatt av CC CPU 29. oktober på initiativ av Molotov, og telegrammet fra Molotov og Khataevych fra 5. november om intensivering av undertrykkende tiltak (punkt 16 og 17);
4. Resolusjonene fra CC CPU fra 18 og av People's Commissars Council of the Ukrainian SSR fra 20. november "" Om tiltak for å øke kornrekvisisjoner "utarbeidet av Molotov-kommisjonen (punkt 18, 19 og 20) og resolusjonene fra politbyrået til det nord-kaukasiske territoriumskomiteen til det all-sovjetiske kommunistpartiet (bolsjevik) i Russland, utarbeidet av Kaganovich-kommisjonen som beordret inndragning av tidligere distribuert korn, og innføring av bøtter i natura.
5. Opprettelse av "troikaer" og spesialkommisjoner som fikk makten til å utføre akselererte undersøkelser av "korntilfeller" og å anvende dødsstraff (punkt 21, 22) ..
6. Praksisen med å plassere landsbyer og kolkhozene på "svarte tavler" etter Kaganovichs initiativ, først i Kuban (gjennom resolusjon fra politbyrået til det kommunistiske partiet

Nord-Kaukasus territorium fra 4. november (punkt 4), og deretter i Ukraina (resolusjon av Hele ukrainsk sentralutvalgskomite og folkekommissærrådet for UkrSSR fra 6. desember, (punkt 23).

7. Undersøkelser av bondegårder i desember 1932 for å finne "sløst og stjålet korn" på grunnlag av resolusjonene fra 18. og 20. november 1932 (punkt 23 og 27), intensivering av undertrykkelse av "korntilfeller" i Ukraina (Item 28) og Kuban (Item 45).

8. De hemmelige resolusjonene fra Sentralkomiteen til det sovjetiske kommunistpartiet fra 14. og 15. desember om intensivering av undertrykkelse mot "sabotører med partibilletter i lomma" og stopp av ukraineringen i Kuban og andre regioner med en tett ukrainsk befolkning i Sovjetunionen. Disse resolusjonene satte i gang undertrykkelse av de ukrainske kommunistene som var aktive i alle aspekter av ukrainiseringen. (Varene 25 og 26).

9. Utvisning nord for mer enn 62 000 kubanske bønder for "sabotasje" (artikkel 44).

10. Beslutningen fra CC CPU om inndragning av frømidler fra 29. desember 1932, gikk under press fra Kaganovich (Sak 27).

11. Stalins telegram fra 1. januar 1933 som krevde at korn ble overlevert og truet med undertrykkelse de som ikke fulgte (punkt 29 og 30).

12. Direktivet fra Sovnarkom og Sentralkomiteen til det sovjetiske kommunistpartiet fra 22. januar som innførte en blokade av de som sulter i Ukraina og Kuban og introduserte patruljeenheter på jernbanestasjoner og veier (punkt 32 og 33).

13. Gjennom en regjeringsresolusjon fra 17. februar 1933, initiert av Khataevych og Postyshev, ble innsamling av frø gjennomført gjennom kornrequisisjoner, hvor en del av det som ble samlet ble gitt til de som konfiskerte kornet (Sak 36) ..

14. I henhold til en resolusjon fra sentralkomiteen til det sovjetiske kommunistpartiet fra 31. mars 1933, initiert av Postysjev, ble mathjelp gitt bare til de som var i stand til å jobbe (Sak 37).

15. De politiske undertrykkelsene i 1933 mot intelligentsiaen og de kommunistene knyttet til ukrainisering, initiert av Postysjev, og kampanjen mot "" skrypnykovshchyna "" [fra navnet Mykola Skrypnyk, en nøkkelfigur i Ukrainization - translator] (Items 39, 40 og 41).

16. Den totale ødeleggelsen av alle etnisk-kulturelle eksistensformer for ukrainere i Kuban (Item 48).